

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

109

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἑσωτερικοῦ Δραχ. 5
Ἐξωτερικοῦ Φράγ. 8
Διατρίβαι καὶ καταχωρήσεις. Κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐκδίδεται

Ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἰτήσεις ἀποστέλλονται τῇ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΤΟ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἡμῶν ἐγράψαμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς πενιχρότητος τῆς ἐφετεινῆς πανηγύρεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας, ἣν μετὰ θλίψεως ἐφέτος παρετηρήσαμεν.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀδιαφορία καὶ κατὰπτωσις τοῦ ὀρησκευτικοῦ αἰσθήματος προὔξενησεν εἰς ἡμᾶς ἀλγεινοτάτην καὶ ὀλιβεράν ἐντύπωσιν. Ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἔθνη ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν διατηροῦν ἀκμαῖον τὸ ὀρησκευτικὸν αἰσθημα καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν. Ἄνευ τῆς ὀρησκείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ καὶ νὰ εὐδαιμονῇ οὔτε ἔθνος, οὔτε πόλις, οὔτε οἰκογένεια.

Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς καὶ ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ ἐβλέπομεν μέγροι τοῦδε ἀκμαῖον τὸ

ὀρησκευτικὸν αἰσθημα τῶν συμπατριωτῶν μας, τὸ ὅποιον ἰδίως ἐφαίνετο κατὰ τὰς ἐν τῇ Νήσῳ μας τελουμένας πανηγύρεις τῆς Παναγίας, κατὰ τὰς ὁποίας προσέτρεχον μετὰ ζηλευτῆς προθυμίας ὅλοι οἱ συμπατριῶταί μας, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ὑμνοῦντες καὶ δοξάζοντες τὴν προστάτιδα τῆς Νήσου μας Παναγίαν τὴν Μυρτιδιώτισσαν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὀρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν συμπατριωτῶν μας, καὶ νὰ ἐμποδίσωμεν πᾶσαν ἐξασθένεισιν καὶ ἐλάττωσιν αὐτοῦ, καὶ νὰ προλάβωμεν τὰ ἐντεῦθεν ὀλέθρια διὰ τὴν ἐπαρχίαν μας ἀποτελέσματα, θέλομεν ἐνιστῆν καταλλήλως τοῦδε τοῦτο

ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, καὶ ἰδοὺ σήμερον ὡς ἀπαρχὴν τῆς τοιαύτης ἐργασίας μας, δημοσιεύομεν μετὰ τῆς εἰκόνος τῆς ἐν τῇ Νήσῳ μας Μονῆς καὶ περιληπτικὴν ἱστορίαν τῆς εὐρέσεως τῆς ἁγίας εἰκόνος, εἰλημμένην ἐξ ὧσων περὶ αὐτῆς ἐγράφη πρὸς ὁμοτίαν περίπου ὁ τότε ἐπίσκοπος Κυθήρων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

Εὐλαβῆς συμπατριώτης μας ὁδηγηθεὶς καθ' ὕπνον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, μετέβη εἰς τὸν τόπον, ὅπου σήμερον ὑπάρχει τὸ Μοναστήριον, καὶ ὁ ὁποῖος τόπος ἦτο ἄγριος, γεμάτος ἀπὸ μυρτιάδων, καὶ δι' αὐτὸ ὠνομάζετο Μυρτιδίον. Ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἤκουσε φωνὴν νὰ τῷ λέγῃ: «Ἄν, με γυρεύσῃς, ἐδῶ πλησίον εὐρίσκεις τὴν εἰκόνα μου».

Ἀκούσας τὴν φωνὴν ταύτην, παρατήρησε γύρωθεν, ἵνα ἴδῃ ποῖος τῇ ὠμίλῃσεν, καὶ μὴ βλέπων κανένα, ἔμεινε περίφοβος.

Καὶ ἀφοῦ συνήλθεν ἐκ τοῦ φόβου καὶ ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, ἤρχισε νὰ περιφέρῃται μέσα εἰς τῆς μυρτιάδας, καὶ αἰφνης εἰς μίαν μυρτιὰν ἀνευρίσκει τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀμέσως προσεκύνησεν αὐτὴν μετὰ δακρύων, καὶ κατόπιν ἐργασθεὶς ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐκαθάρισε τὸν ἄγριον ἐκεῖνον τόπον καὶ ἐκτίσεν ἐκεῖ μικρὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔθεσεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα, τὴν ὁποίαν ἐπωνόμασε Μυρτιδιώτισσαν, διότι εὐρέθη εἰς τῆς μυρτιάδας, ἔκαμεν ἐκεῖ μικρὸν κελλίον καὶ διέμενον ἐκεῖ καὶ αὐτός.

Ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ, ἔμεινον ἐκεῖ εἰς μοναχὸς ὀνομαζόμενος Λεόντιος, ὁ ὁποῖος ῥύξῃς τὸν ναὸν τούτον καὶ τὰ κελλία, καὶ ἔκαμεν οὕτω Μοναστήριον.

Βαθυγρόν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον τὰ θαύματα τῆς ἁγίας εἰκόνος ἐγίνοντο γνωστὰ εἰς ὅλην τὴν νήσον καὶ ἤρχισαν νὰ προστρέχωσιν ἐκεῖοι συμπατριῶταί μας, εἰς τῶν ὁποίων, ὀνομαζόμενος Θεόδωρος Κουμπανὸς εἶχε συνήθειαν καὶ ἔπερνε ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ἐπήγαιναν ὑπερὰ ἀπὸ τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου τεσσαράκοντα ἡμέρας, ὅπου εἶναι ἡ 24ῃ Ἰουλίου, καὶ ἔκαμνον ἐκεῖ λειτουργίαν καὶ μεγάλην πανηγύριν, καὶ ἀπὸ τότε ἐγενικεύθη ἡ ἐορτὴ αὕτη εἰς ὅλην τὴν νήσον.

Μετὰ καιρὸν ὅμως ὁ Θεόδωρος οὗτος ἠσθένησεν, ἐγένετο παρὰ λυτικὸς, καὶ ἐπὶ πολλοὺς χρόνους ἔμενε κατὰ κείτος εἰς τὸν κράββατόν του. Μετὰ ἔτη πολλὰ, ὅτε ἤλθε πάλιν ἡ 24ῃ Ἰουλίου, παρεκάλεσε μετὰ δακρύων τὴν οἰκογένειάν του νὰ τὸν φέρουν μετὰ τὸν κράββατον εἰς τὸ Μοναστήριον διὰ νὰ προσκυνήσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν Παναγίαν, καὶ πράγματι τὸν μετέφερον ἐκεῖ.

Ἐνῷ δὲ λίαν πρῶτ' τῇ 24ῃ Ἰουλίου ἦσαν ὅλοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐφάλλον τὴν ἀκολουθίαν, καὶ μετὰ δακρύων ὁ παραλυτικὸς οὗτος παρεκάλει τὴν Παναγίαν, αἰώνως

ήκούσθη μεγάλη παραχή και θόρυβος πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.

Τότε νομίσαντες ὅλοι, ὅτι ἔρχονται δι' ἐπιδρομὴν οἱ κοῦρσάροι, οἱ ὅποιοι συχνὰ ἐβγαίνουν ἐκεῖ καὶ ἡχμαλώτιζον ὅσους εὕρισκον καὶ φρονηέντες. ἐξῆλθον καὶ ἐφυγον ὅλοι καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰ δάση καὶ τὰ βουνὰ καὶ παρήτησαν ἐκεῖ μόνον τὸν δυστυχῆ παρὰ λητον, ὁ ὁποῖος ἀπηλπισμένος πλέον καὶ μοναχὸς ἐκεῖ, ἤρχισε νὰ θρηνῇ καὶ νὰ παρακαλῇ τὴν Παναγίαν νὰ τὸν σώσῃ. Ἐν ᾧ δὲ προσήχετο, ἤκουσε φωνὴν νὰ τῷ λέγῃ «ἄφ' οὗ ὅλοι ἐφυγαν, σήκω καὶ σὺ καὶ φύγε». Καὶ ἀμέσως—ὦ τοῦ θαύματος—ἐσηκώθη, ὡς νὰ μὴ εἶχε καμμίαν ἀσθένειαν, ἤρχισε νὰ τρέχῃ, καὶ φθάσας μακρόθεν τοὺς ἄλλους πανηγυριστάς, τοὺς ἐφώναζε νὰ σταθοῦν, ἀλλ' ἐκεῖνοι, μὴ φανταζόμενοι ἐν τοιοῦτον θαῦμα, ἐφοβοῦντο καὶ ἐφευγον περισσότερον. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἔλαβον θάρρος, καὶ ἐπέστρεψαν πλησίον του, καὶ τοῖς διηγῆθη οὗτος τὸ θαῦμα, καὶ τότε ὅλοι ἐπέστρεψαν καὶ ἐδόξασαν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἡῤῥησε ἡ εὐλάβεια ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ εἰς ἐνθουσιασμὸν τοῦ θαύματος τούτου συνηγοροῦντο ἐκεῖ ὅλος ὁ λαὸς τῆς Νήσου καὶ γίνεται κατ' ἔτος μεγάλη ἐορτὴ καὶ πανήγυρις κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν.

Βαθυμῶν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον διὰ τῶν συνεισφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητος καὶ ἐπιμονῆς τοῦ νῦν Ἡγουμένου, μετεβλήθη ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ναὸς εἰς τὸ σημερινὸν λαμπρὸν μοναστήριον.

Τοιοῦτον περίπου εἶναι τὸ ἱστορικὸν τῆς Μονῆς, τὸ ὁποῖον θεωρήσαμεν ὠφέλιμον νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν, διότι διὰ τῆς παρελεύσεως τσοῦτου χρόνου, πολλοὶ διετέλουν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν περὶ αὐτῆς λεπτομερειῶν.

Συμβουλευόμεν δ' ἐκ βάθους καρδίας τοὺς συμπατριώτας μας νὰ δεικνύωσι πάντοτε τὴν αὐτὴν εὐλάβειαν πρὸς τὴν ἁγίαν εἰκόνα, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας νὰ προστρέχωσιν εἰς τὰς τελουμένας πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι, ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ γνωστῶν θαυμάτων, ἅτινα πολλάκις παρέχονται εἰς ὅσους καταφεύγουσι μετ' ἀληθοῦς Πίστεως εἰς τὴν Παναγίαν, ἀποβαίνουν καὶ κατ' ἄλλον τρόπον λίαν ὠφέλιμοι εἰς τὴν Νήσον μας.

Διὰ τῶν τοιούτων ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων ἐπερχεται ἀληθῆς σύνδεσμος καὶ γεννᾶται ἀδελφικὴ ἀγάπη μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μας, ἀναπτύσσονται ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἐνισχύεται ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἠθικὴ, καὶ ἐλαττώνονται αἱ κακαί καὶ τὰ ἐγκλήματα, ἐξαλείφονται τὰ πάθη καὶ τὰ μίση.

ΤΟ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Πολλὰ παράπονα διαβιβάζοντα ὑμῖν ὑπὸ πολλῶν συμπατριωτῶν μας διότι δὲν συνεδριάζει τακτικῶς τὸ Πταισματοδικεῖον τοῦ Ποταμοῦ, καθόσον ὁ κ. Ἀστυνομὸς Κυθήρων δὲν ἐμφανίζεται τακτικῶς κατὰ τὰς συνεδριάσεις. Οὕτω λοιπὸν ἔρχονται ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων οἱ μάρτυρες, κατηγορούμενοι κλπ. κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν τῆς δίκης, παραιτοῦντες τὰς ἐργασίας τῶν, καὶ αἰφνης ἐκεῖ μαυθάνουσιν ὅτι δὲν θὰ γείνη συνεδρίασις διότι δὲν ἦλθεν ἀπὸ τὴν Πόλιν ὁ κ. Ἀστυνομός! Καὶ τοιοῦτοτρόπως πηγαινοέρχονται δις καὶ τρίς εἰς μάτην, μένουσι δ' ἐκκρεμεῖς αἱ ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ πολλοὶ παρενόησαν ἡμῖν ὅτι

πρὸ μηνῶν ἐνεχείρισαν τῷ κ. ἀστυνομῷ καταγγελίας, αἱ ὁποῖαι ὁμῶς μένουσι ἐκτοτε εἰς τὸ χρονοντούλαπον, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐνεργηθῶσιν.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. ἀστυνομοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς δίκῳ τερον.

Ὁ μολογέ λοιπὸν ἡ συνάδελφος «Κυθήρα» ὅτι δὲν ἦτο ἀληθὴς ἡ εἰδήσις, ἣν εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον τῆς ἀνέγραψεν, ὅτι δῆθεν ὠμίλησεν ὁ Στάης κατὰ τὴν ἐκεῖ πανήγυριν. Ἀλλ' ἡν ἱκανοποίησιν δὲν ἠθέλωμεν. Μᾶς παραπονεῖται ὁμῶς ὅτι ἔπρεπε νὰ τῇ συγχωρήσωμεν τὸ λάθος τῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο, μεθ' ὅλην τὴν παροιμιώδη μακροθυμίαν μας, ἦτο ἀδύνατον, διότι ἡ σκόπιμος ἀναγραφὴ τῆς εἰδήσεως ἐκείνης δὲν προήρχετο ἐκ λάθους, ἀδικεῖ δ' ἡ συνάδελφος καὶ ἐαυτὴν καὶ τοὺς συμπατριώτας μας, περὶ τῆς εὐφυίας τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι ἔχει πολὺ μικρὰν ιδέαν, γὰρ νὰ κἀθῇται νὰ γράφῃ, ὅτι τάχα κατὰ λάθος ἀνέγραψε τὴν εἰδήσιν ἐκείνην. Διὰ τὰ λοιπὰ, ἅπερ ἀναγράφει, δηλοῦμεν πρὸς αὐτὴν ὅτι ἀπὸ καρδίας τῇ συγχαιρομεν διὰ τὴν προσφθερίαν τῆς. Ἔως τώρα ἤκούομεν ὅτι «ἡ γλῶσσα ἀμαρτάνουσα τ' ἀληθὴ λέγει». Ἀπὸ τοῦδε ὁμῶς πρέπει νὰ λέγωμεν καὶ ὅτι «ἡ γραφὴς ἀμαρτάνουσα τ' ἀληθὴ γράφει». Καὶ ἰδοὺ διατί. Ὑπερασπιζομένη ἡ συνάδελφος τὸν φίλον τῆς Στάην, γράφει ὅτι θὰ ἐκλεγῇ καὶ πάλιν βουλευτὴς ὅταν ἔλθῃ «τὸ μὶορσιμον ἡμαρ». Ἀλλὰ «μὶορσινον ἡμαρ» κατὰ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν θὰ εἴπῃ «ἡμέρα τοῦ θανάτου». Αὐτὴν λοιπὸν «τὴν ἡμέραν τοῦ πολιτικῶ θανάτου» περιμένει διὰ τὸν φίλον τῆς; Καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀπαίσίαν προφητείαν; Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς χρηματικὰς παροχάς, ἐπειδὴ ἡ συνάδελφος ὁσάκις γράφῃ τι περὶ τῶν ἡμετέρων φίλων, πάντοτε ταῦτας ἀναφέρει, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν κοινὴν παροιμίαν, τὴν λέγουσαν ὅτι «ὅποιος πεινᾷ βλέπει φούρνους μὲ καρβέλια εἰς τὸν ὕπνον του».

ΧΑΡΤΟΠΑΙΕΙΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ. Μετὰ λύπης πληροφοροῦμεθα ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῆς νήσου μας ἀλλ' ἰδίως εἰς τὸ Λεῖβάδι ἐνεργεῖται ὀλεθρία χαρτοπαίξια πρὸς τῶν ὁμμάτων τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία ὁμῶς οὐδεμίαν λαμβάνει φροντίδα πρὸς διόρθωσιν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου καταστρέφονται καὶ νέοι ἄνθρωποι καὶ γέροντες οἰκογενειάρχαι. Δὲν γνωρίζομεν πλέον τί νὰ εἰπώμεν καὶ τί νὰ γράψωμεν περὶ τῆς τοιαύτης ἀδρανείας τοῦ κ. Ἀστυνομοῦ. Μήπως τάχα ἔχῃ τὴν πολλὰς ἀσχολίας, ὥστε δὲν εὐκαιρεῖ νὰ καταδιώξῃ τοὺς χαρτοπαίχτας; Ἡ μήπως τάχα δὲν τοὺς γνωρίζῃ καὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀνακαλύψῃ; Αὐτὸ πάλιν τὸ φροῦτο, τὸ μέχρι τινὸς ἀγνωστον διὰ τὴν Πατρίδα μας, ἐπέπρωτο νὰ εἰσαχθῇ, δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας μαζὶ μὲ τὸσα ἄλλα κακὰ καὶ τὸσας ἄλλας δυστυχίας, τὰς ὁποίας καθ' ἐκάστην μᾶς σεβείρει ἡ ἐλκεῖν Τρικουπικὴ διοίκησις!

Ο ΤΣΑΡΟΣ ΔΕΝ ΕΡΧΕΤΑΙ
Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥΝ ΔΕΙΝΟΥΤΑΙ

τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ.

Εἰδήσεις ἐκ Πετροπόλεως βεβαιοῦν ὅτι ἡ κατὰστασις τῆς ὑγείας τοῦ Τσαροῦ ἐδεινώθη ἀρκετὰ ἐπαισιθῶς.

Ἡ γενικὴ ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ ἡ τῆς καρδίας ἐπεταθήσαν.

Ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἐλήφθη προχθὲς τηλεγράφημα ἐκ Λειβαδείας ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ Τσαροῦ ὄχι μόνον δὲν ἐβελτιώθη ἀλλ' ὅτι αἱ δυνάμεις τοῦ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὸν καταλείπουσι, ὡς ἐκ τούτου ἡ μεταβασίς τοῦ σαρτοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ταξίδιον εἰς Κέρκυραν.

Τὸ χλιαρὸν κλίμα τῆς Λειβαδείας ἡπίστερον φυσικὰ τοῦ τῆς Πετροπόλεως εἶνε σταθμὸς διὰ τοὺς νοσούντας διὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὴν ἀνοιξὴν μάλιστα, διότι τὸν χειμῶνα καὶ ἐκεῖ τὸ ψυχρὸν εἶναι ὀδυμ καὶ ἡ χιον καλύπτει τὴν γῆν. Ἀλλ' αἱ ἐμπνεύσεις ἀνησυχίας εἰδήσεις περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Α. Μ., καθιστῶσιν ἐπιβλαβὴ τὴν παρκομένην τοῦ ἐπὶ τριήμερον ἐντὸς τοῦ ἀτμοσφαιρίου, καὶ κατ' ἀναγκαστικὰς ὑπάρχει ἐπιδεινώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐκ τούτου ἡ μετακίνησις τοῦ ταξιδίου τοῦ Τσαροῦ.

Συνεπεῖς τῶν πληροφοριῶν τούτων ὁ μεταβὰς εἰς Κέρκυραν γραμματεὺς τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας κ. Μπαχμέτιεφ ἐπιστρέφει διὰ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου.

Ἀνεστάτη ἐπίσης ἡ εἰς Κέρκυραν ἀναχώρητοῦ ἐν Παιρικίᾳ ὁρμούντος ρωσικοῦ θωρηκτοῦ, ὁπερ ἐκρέκειτο τὴν Δευτέραν νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ὅμοια τηλεγραφήματα περὶ ἐπιδεινώσεως τῆς κατὰστασεως τοῦ Τσαροῦ ἔλαβε χθὲς τὴν μεσημβρίαν καὶ ἡ κυβέρνησις ἐκ μέρους τοῦ ἐν Πετροπόλει ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος, συνεπεῖς δὲ τούτων ἀνεστάλησαν καὶ παντὰ τὰ κυβερνητικὰ μέτρα τὰ σχεῖσιν ἔχοντα πρὸς τὰς παρασκευὰς διὰ τὴν μετακίνησιν παρκομένην τοῦ Τσαροῦ εἰς Κέρκυραν, ὁ δὲ κ. Στάϊκς, ὁστις ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ χθὲς, διεταχθῇ νὰ παραμείνῃ εἰς Ἀθήνας.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις

Χθὲς ὀλίγον πρὸς τὸν μεσονυκτικὸν ἐλήφθη τηλεγράφημα, ἀγγέλλον ὅτι ὁ Τσάρος εἶνε ἐπιθανάτος.

Κατὰ τηλεγράφημα δὲ τοῦ νομαρχοῦ Κερκυρας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον χθὲς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ μετακινήων εἰς Βρινδισιον καὶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κριμαίαν ὁ ἐκεῖ πρὸς τινῶν ἡμερῶν ἀρχιεὶς κόμης Μπένικιν-δερφ ἀνταρχὴς τοῦ αὐτοκράτορος. Κατέλιπε δὲ εἰς Κέρκυραν τὸν γραμματεῖα αὐτοῦ, ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἐντολῆς, ἥτις τῷ εἶχε ἀνετεθῇ μετὰ νεωτέρως διαταγῆς.

Ἐνεκεν τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς ἀσθενείας τοῦ Τσαροῦ θὰ τελεσθῇ ὡς λέγεται, αὔριον τὴν πρωίαν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ρωσικὸν ναὸν δοξολογία ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως αὐτοῦ εἰς ἣν θὰ παρίσθῃ τὸ διπλωματικὸν σωμα, τὸ προσωπικὸν τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας καὶ οἱ ὕπουργοι. Ὅμοια δοξολογία θὰ τελεσθῇσι τὴν αὐτὴν ὥραν ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ρωσικὴν κράτος.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὡς ἐκλήμεν ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ἀντιβασιλέως διαδόχου Κωνσταντίνου τὸ διατάγμα τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς διὰ τὴν 27ην τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου σήμερον δὲν θὰ δημοσιευθῇ εἰς ἐκτακτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θ' ἀποσταλῇ παρὰ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κατὰ τὰ εἰθισμένα εἰς τοὺς διαφόρους Νομαρχίας τοῦ κράτους. Ἡ ἀπόφασις τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς πρὸς τῆς ἀρίστεως τοῦ Βικτωρίου παρέχει τὸ ἐνδοσιμον ὅτι ἡ Α. Μ. ὥς ἔτι βρονδῶν εἰσὶ τὴν εἰς Ἑλλάδα καθόσον τὸ συνεπεῖς τῶν τελευταίων γεγονότων, τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ὑγείαν τοῦ Τσαροῦ.

Ἡ Α. Γ. ὁ Διόδοτος κατέλθων ἐκ Δελφείας ἐδέχθη περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὸν κ. Πρεσβότον τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν δὲ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτοῦ ἐβλήθη εἰς τὰ ἀνακτόρα ὁπότε

των 'Εσωτερικῶν κ. Μπουρίδης, ὅστις ὑπέβαλεν εἰς τὸν 'Αντιβασιλέα πρὸς ὑπογραφήν τὸ περὶ τῆς συγκλήσεως διάταγμα, τὸ ὅποιον ἐπεστράφη ὑπογεγραμμένον περὶ τὴν ἐσπέραν.

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Τὸ Γερμανικὸν κομιτάτον ἐπιμένει ἀξιοῦν τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεώς του παρὰ τῇ 'Ελληνικῇ κυβερνήσει. Ὡς ἡγγέλθη ἐνταῦθα ἐκ Βερολίνου τὸ κομιτάτον ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον παρακαλοῦν τὴν Α. Μ. νὰ μὴν ἀφήσῃ ἀπροστατεύτους τοὺς Γερμανοὺς κατόχους ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Ἡ εἰδησις ἀγνωστον ἂν θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοὺς 'Αγγλοὺς ὁμολογιοῦχους.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν αὐτῆς συνεδρίαν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προέτεινεν ὡς κατὰλλήλους 'Αρχιεπισκόπους διὰ τὰς χηρεύουσας ἀρχιεπισκοπὰς Ζακύνθου, Φθιώτιδος, Ἀρτιῆς καὶ Τρικυπῶν τοὺς ἐξῆς :

Ζακύνθου τοὺς ἀρχιεπισκόπους κ. κ. Δ. Πλέσαν καὶ Νεκτάριον Παπακωνσταντίνου καὶ τὸν ἱεροκλήρικα Μεσσηνίας κ. Γρ. Κουτσόδον-την.

Φθιώτιδος τοὺς ἀρχιεπισκόπους κ. κ. Κ. Καλοζύμην, Δαμασκ. Παπασπυρίδου καὶ Ι. Μαρτίνον.

Ἀρτιῆς τοὺς ἀρχιεπισκόπους κ. κ. Γεννάδιον Παναγιωτόπουλον, Ἀνθιμον Μανουσόπουλον καὶ Γεννάδιον Οἰκονομίδην.

Τρικυπῶν τοὺς ἀρχιεπισκόπους κ. κ. Παρθένιον Δημητρώπουλον, Προκόπιον Κουκου-λᾶν καὶ Γρ. Ἀντωνιάδην.

Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Ἡ σπουδαιότης ἀμερικανικῆ ἡμέρηις «E-vernig Post» μὴ ἀρκασθεῖσα εἰς προηγούμενον ἄρθρον τῆς, ἐδημοσίευσεν καὶ δευτέρον τοιοῦτον, οὗ τινος ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περιεκτικὰς :

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἐξῆλθεν, οὐδέποτε πολιτικὸς ἀνὴρ ἀπήλκυσε τοιαύτης ἐμπιστοσύνης, οὐδέποτε ὑπεστηρίχθη τοσοῦτον ὑπὸ τῆς πλειονότητός τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὐδέποτε παρεσχέθησαν ἄλλω τινι τὰ μέ-σα καὶ ἡ ἀπεριόριστος ἐξουσία, ἀπὸ λαοῦ, ὅστις εἶνε πατριωτικῶς ζηλότυπος καὶ ταχύποπτος πρὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε διεψεύσθησαν τοσοῦτον αἱ ἐλπίδες του. Οἱ περι-στοιχοῦντες τὸν κ. Τρικούπην, **δαπανῶντες τὸν δημόσιον πλοῦτον διὰ τῶν κα-ταχρήσεων καὶ τῆς καταστρατηγῆσεως τῶν νόμων**, ἐκήρυττον, ὅτι ὁ πρὸ πολλοῦ ἀ-ναμεινόμενος ἀναμορφωτής, ὁ λυτρωτής τοῦ γέ-νου ἐνεφανίσθη ἐπὶ τέλους, ἡ δὲ ἔλευσις του ἐ-σήμηνεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐλπίδων τοῦ ἑλ-ληνισμοῦ. Εἰς ὅλων ὅμως τῶν ἐλλήνων οὔτινες κατὰ καιροὺς διέτριψαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ κ. Τρι-κούπης εἶνε ὁ ἥττον προσοικειωθείς τὰ ἥθη καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἁγγλῶν. Οὐδέποτε δέ, κυρίως εἰπεῖν, ἀνετράφη ἐν Ἀγγλίᾳ. Μετὰ τὴν ἐν Ἀ-θήναις ἀποπεράτωσιν τῶν προκαταρκτικῶν αὐ-τοῦ μαθημάτων, μετέβη εἰς Παρίσιον, ἐνθα ἐ-λαβε διπλωμα διδάκτορος τῆς νομικῆς, καὶ ἐξῆ-σκησεν ἐπὶ τινα χρόνον τὸ ἐπαγγέλμα τοῦ Α-voue. Τοῦτο ἐγένετο περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δευ-τέρας αὐτοκρατορίας, ἥς τινος τὸ πολιτικὸν σύ-στημα ἐξεβείβη. Ἐν τῇ διεφθαρμένῃ ἐκείνῃ πολιτικῇ ἀτμοσφαιρᾷ δυστυχῶς ἀπέκτησε τὰς ἀπολυταρχικὰς, γραφειοκρατικὰς καὶ λοιπὰς γνώσεις, αἵτινες καταφαίνονται ἐν ἑκάστῃ τῶν πράξεών του καὶ τὰς ὅποιαις ἀπαρεγγλίστως ἐ-φάρμοσεν ἐν τῇ διοικήσει τῆς πατρίδος του. Ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως εἶχε μορφωθῇ, μετέβη εἰς Λονδίον, ἐνθα ὑπηρέτησεν ὡς εἰπόμεν ὡς γραμ-ματεὺς τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας. Κατὰ πόσον αἱ ὑγιεῖς παραδόσεις τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας

ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπ' αὐτοῦ δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ ὅτι τὸν μὲν Διοσέλην θεωρεῖ ὡς τὸ ἰδεώδες τῆς διπλωματίας, τὸν δὲ Γλάδ-στων ἀποστρέφεται. Αἰτία τῆς πρὸς τὸν Γλάδ-στων ἀποστρέφης του εἶνε, διότι ὁ Γλάδστων πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔσχε τὴν τόλμην νὰ μὴ συμ-φωνῇ μετὰ τὰς ναπολεοντίους ιδέαις τοῦ τότε γραμ-ματεὺς τῆς πρεσβείας.

Ὅπως δὴποτε, ἐξῆλθεν, ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἀπεκόμισεν ἐξ Ἀγγλίας τὴν ἀρετὴν, ἥτις, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Σαίντ-Παίρ βασιλεύει παντοῦ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ἐνεκεν αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς καρκινώσεται, ἐν τε τῇ διοικήσει καὶ τῇ πολιτικῇ ἡθικῇ. Δὲν ὑπάρχει ἴχνος ζήλου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν δραστηρίων μέτρων, δι' ὧν τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη κατεργάσαντο τὴν θαυμασίαν μεταβολὴν ἐκ τοῦ χαώδους βαρβαρισμοῦ, εἰς τὴν ἐννομον τάξιν, ἣν ἰδόμεθα ἐν Αἰγύπτῳ, Ἰνδίας καὶ Κύπρῳ ;

Ψεῖγει μετὰ ταῦτα ὁ ἀρθρογράφος τὴν οἰκο-νομικὴν διοίκησιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὑγείων ἀρ-χῶν, τὰς ὅποιαις πρεσβεῖται τὸ Κόθδεν Κλάθ, οὗ ἐτοῦργαν μέλος, εἰσήγαγε, λέγει, ὁ κ. Τρικού-πης ἐν Ἑλλάδι ἀποδοκιμάζει δὲ τὰ οικονομο-λογικὰ αὐτοῦ μέτρα τὰ ἀφροῦντα τὰ μονοπό-λια, τοὺς δασμοὺς κτλ.

Ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας Κουμουνοῦρου, ἐ-πάγεται, ὁ στρατὸς ἦτο κάλλιον συντεταγμέ-νος. Τὸ σύστημα τῆς μονοτετοῦς καὶ διετοῦς θη-τείαις ἐπεβλήθη χάριν ἐκλογικῶν σκοπῶν. Κα-τήργησε τὰς διπλωματικὰς ἀποστολάς, οὐχὶ οἰ-κονομίας ἐνεκεν, ἀλλὰ ὅπως παράσχει ευκολίας εἰς τοὺς προστατευομένους του.

Οὐδ' αὐτῆς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐφεί-θη. Πάντες οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ δημοδιδάσκα-λοι οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες θεωροῦνται προγε-γραμμένοι.

Κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς πρωθυπου-ργίας του, προσθέτει, ἐγένοντο 7224 μεταθέσεις, ἀπολύσεις καὶ διορισμοὶ ὑπαλλήλων. Ἀπαντα τὰ ἐξῆς μεταθέσεων καταβῆλονται ὑπὸ τοῦ κράτους. Αἱ ἑκταταὶ αὗται πιστώσεις, ὧν τὰ κοινὸν δὲν καταχωρίζονται ποτὲ ἐν τοῖς τα-κτικαῖς βιβλίοις, ἀνέρχονται εἰς ἑκατομμύρια, καὶ ἀκρωτηριάζουσι τὸν προϋπολογισμόν. Φόρους ἐν Ἑλλάδι πληρώνουν μόνον οἱ πτωχοί, οἱ εἰ-ρηνικοὶ καὶ ἀπροστατευτοί. Οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ εὐνοούμενοι δὲν πληρώνουσι φόρους. Τοιοῦτοτρό-πως τὸ πᾶν τῶν καθυστερουμένων ἀνῆλθεν εἰς 100,000,000. Ἡ κυβέρνησις δι' ὅλας τὰς δια-πραττομένας ἀδικίας, διὰ τὰς ἐκατόμβας τῶν θυμάτων ἀμειβεταὶ ἀριεμένη ἐλευθερία νὰ ψηφί-ζῃ ἀσυζητητῇ σωρεῖν νόμων περιττῶν, ὧν οἱ πλείους ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐξ-ηρητοῦσι νὰ συμφέροντα τῶν ὑπουργῶν. Ὁ ἐλ-ληνικὸς Κώδιξ εἶνε ἀλήθης λαθύνθητος ἡ ἀσά-φεια δὲ τῶν νόμων καθιστᾷ εὐκόλῃ τὴν κατα-στρατήγησιν αὐτῶν. Ἀς μὴ φαντασθῇ τις, ὅτι λέγω ὑπερβολάς. Σκοπὸν προθέμεν νὰ ἐκθέσω πιστῶς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, πράτ-τω δὲ τοῦτο βραχυλογῶν.

Οὐδεὶς ἀνὴρ ἐν Ἑλλάδι ἐπορεύθη ἐπὶ τοιοῦ-των σχολίων ὁδῶν, τοῦτο δὲ ἐπραξεν ὁ κ. Τρι-κούπης, διότι ἠκολούθησεν ἀτομικὴν καὶ οὐχὶ ἐ-θνικὴν πολιτικὴν. Δησημονήτας ὅτι αἱ προσπά-θειαι πολιτικοῦ ἀγῶντος, πολλῶ ἱκανωτέρου αὐ-τοῦ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, ὃν ἐμιμήθη, ἐληξεν εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν. Εὐτυχῶς οὐδεὶς τῶν ἀρχῶν ἐν Ἑλλάδι εἶνε καταχραστής, οὐδ' αὐτὸς ὁ κ. Τρικούπης ποσῶς. Ἀλλ' ὁ τελευ-ταῖος οὗτος εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐκεῖνος ὅστις **ἀπειργάσατο τὴν ἡθικὴν κατάπτωσιν ἔθνους, ἐπέτρεπε τὰς καταχρήσεις πᾶσι τοῖς ἀφωσιωμένοις καὶ λατρεύ-ουσιν αὐτῷ**. Προποήσεις ἀκατονόμητος ἐγω-ισμοῦ, φθόνος καὶ ἐκδίκησης ἰδιόχουσα μόνον τοῖς βόρειοις ἀμερικανοῖς Ἰνδοῖς, εἰσήγαγον βαρβαρὸν ἐν τῇ πολιτικῇ βίῃ τῆς Ἑλλάδος, ἀγενῆ θρη-ωδίων, ἥτις ἦτο τῶς ἀγνωστος τῇ ἡθικῇ καὶ παιδικῇ φύσει τῶν ἐλλήνων. Ἡ πολιτικὴ θρη-ωδία αὕτη, καθ' ὃν χρόνον ἐγένετο ἡ ἐπίθεσις κατὰ Κουμουνοῦρου, προσεκάλεσε τὴν ἀξιομνη-μόνευτον ὁσιν ἐνός τῶν ἱκανωτέων ξένων δι-

πλωματικῶν εὐρισκομένων ἔκτοτε ἐν Κωνί πόλει, ὅστις ἐλέγχας τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐπιτιθεμένου κόμματος, ἀπεκάλεσεν αὐτὸν Existence cati-naire. Οἱ ξένοι παρατηρηταί, κατὰ τὸν χρό-νον ἐκεῖνον, ἠδύνατο νὰ κρίνωσιν, κάλλιον περὶ τῶν συνεπειῶν, ἢ οἱ χαίνοντες ὁμοῦ οἱ ἀπο-θυμαζόμενοι τὸν ἀνδρα ὅστις ἐνησημένιος νὰ ἐπιδεικνύεται ἀπαγγέλων ἀπὸ τοῦ βήματος ἀ-τελευτήτους δημηγορίας «χωρὶς καὶ νὰ βρέξῃ τὰ χεῖλη του διὰ μιᾶς σταγόνας ὕδατος». Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀκουσίως ἀναμνησκαταί τις τῶν κολακῶν τοῦ Ροβεσπιέρου, οἵτινες ἐθύ-μαζον τοὺς ἀπῆλεις καὶ ἀτελευτήτους λόγους του. Ἡ Σατύρα, ἥτις ἀνήγγειλε τὴν πτώσιν τοῦ Ροβεσπιέρου ἀντήχησεν ἤδη καὶ ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Τρικούπης συγκρίνεται ὑπὸ ἐφημερίδων τὸ πρὶν ἐνθουσιωδιστάτων ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ταρταρίνον, οἱ δὲ πνευματικῶς ἄθνητοί ἐνκό-λως μετέβηλιν τὸ ὄνομα Χαρίλαος εἰς τὸ τοῦ **Χαρόλαος**. Εἶνε πλέον γεγονός ὅτι **πολιτικῶς ἔπεσεν ὁ ἀνὴρ ἀλλὰ τὰ μεγάλα κακὰ ἔτινα ἐπροξένησεν εἶνε ἀνεπανόρθωτα**.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Ὁ «Ἐπίσημος Ἀγγλικὸς ἄρθρος» δημοσιεύει ἔχθασιν τῶν ἱατρῶν Λάουδεν, Σαχρίν, Πιστόφ καὶ Βελιαννιῶφ ἐπὶ τοῦ περιστατος συμβουλίου γενομένου περὶ τῆς υγείας τῆς Α. Α. τοῦ Αὐ-τοκράτορος.

Ἡ ἔχθασις αὕτη ἀναγράφει ὅτι εὐδαιμονία βελ-τιώσις ἐπῆλθεν εἰς τὴν παθῆσιν τῶν νεφρῶν, ὅφ' ἥς εἶνε προσβεβλημένος ὁ σεπτὸς ἄσθενής καὶ ὅτι αἱ δυνάμεις ἐλαττοῦνται, ἀλλ' οἱ ἱα-τροὶ ἐλπίζουσιν ὅτι τὸ κλῆμα τῆς μεσημβρινῆς ἀκτῆς τῆς Κριμαίας, ὅπου εὐρίσκεται νῦν ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια θὰ ἔχῃ εὐνοϊκὴν ἐ-πίδρασιν ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ Τσαροῦ.

Ὁ ἐν Πετρούπολει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡ-μερησίου Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου τηλεγραφεῖ τὰς ἐξῆς : Ὁ Τσάρος ὑποφέρει ἐξ εἰδους τινὸς δυσπνοίας, περιγράφει δὲ αὐτὸς οὕτως τὸ ἐν λό-γῳ συναίσθημα ὡς ἐξῆς : «Ἀνὰ δύο ἢ τρία λε-πτὰ τῆς ὥρας με καταλαμβάνει ἐπιθυμία νὰ ἀ-ναπνέω βραδέως, συγχρόνως δὲ καὶ τάσις πρὸς χάσμημα» οὔτε νὰ ἀναπνεύσω ὅπως βραδέως δύ-ναμαι οὔτε καὶ νὰ χασμήωμαι. τὸ δὲ ἐκ τούτου συναίσθημα καὶ ἡ στενοχωρία εἶνε ἀπεριγρά-πτως ἀφύρητος».

Η ΑΝΑΦΩΡΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Κατὰ τηλεγραφικὴν πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀναφώρησεν ἐκ Λιβανείας τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης, θὰ φθάσῃ δὲ εἰς Σεβαστοῦπολιν σήμερον. Ἐκ Σεβαστου-πόλεως θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν Κυριακὴν ἐπιβιβαζο-μένη ἐπὶ Ρωσικοῦ πολεμικοῦ. —καθόσον ἡ θα-λαμηγός «Σφακτηρία» παραμένει ἤδη ἐν Τερ-γέστη ὅπως παραλάβῃ τὴν Α. Μ. τὸν Βασι-λέα, δι' οὗ θὰ φθάσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωίαν τῆς Τρίτης. Ἐκ Κωνσταντινουπό-λεως θὰ ἀναχωρήσῃ αὐθημερόν καὶ θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης ἢ Παρασκευῆς. Ἡ Βασίλισσα θὰ ἀναμείνῃ ἐν Ἀθήναις τὴν ἐκ Κερκυρῆς ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως, μεθ' οὗ θέλει ἀναχωρήσῃ κατόπιν ὅπως προπαντήσῃ τὸν Τσάρον κατερχόμενον εἰς Κερκυραν περὶ τὰς 25 τρέχοντος μηνός.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΦΘΙΩΤΙΔΙ

Νωπὸν εἶνε εἰσαεὶ τὸ αἰματηρότατον ληστρι-κὸν ὄραμα τῆς Βαρυμυτινῆς παρὰ τὴν Λαμίαν καὶ ἐν τοῖς αἵματι ἀρρεσμένοις ἐπεροίτησεν ἐκ Μώλου τῆς Φθιώτιδος, μαρτυροῦν ὅτι ἡ ληστεία δυστυχῶς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν ἐξέλιπε. Προ-χθὲς περὶ τὴν ὁσιν τοῦ ἡλίου ἀγνωστοί ἄνθρω-ποι τὸν Νικόλαον Μαντζαβίνον μετὰ τοῦ υἱοῦ του, κατόικους τοῦ χωρίου Ἀγίας Τριάδος τῆς Φθιώτιδος, ἐκρατήσαν δὲ μόνον τὸν υἱὸν καὶ ἀπέστειλαν τὸν πατέρα, ὅπως κομίσῃ αὐ-τοῖς 700 ἀργ. πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ υἱοῦ του. Λαθροῦσα δ' ἡ ληστεία συνιστά δὲ ἡδ' ἀπέ-

Ἀντιπρόσωπος τοῦ ψηφιοποιείου
Πατριῶς Α. Σημηγadalā ἐν Σμύρνῃ :
Δημ. Π. Ταστάλιος.